

[Aksel Larsen.]

skal vente vor medvirken til, at man pålægger befolkningen flere skatter.

Vi tror, at man skal gå en helt anden vej. Vi tror, at staten skal skære sine udgifter ned; vi tror, at staten skal føre en politik, som giver mindst mulig arbejdsløshed — også derfor er vi modstandere af den måde, hvorpå man administrerer vejmillionerne — og vi tror, at staten skal give sig til at dirigere vor udenrigshandel på en måde, så det bliver til størst mulig fordel for Danmarks økonomi og valuta og så vi undgår de skadelige følger, vi har været ude for hidtil. Hvis ikke jeg er helt forkert underrettet, ligger det sådan, at Frankrig, som er medlem af den vesteuropæiske betalingsunion og har forpligtet sig til at liberalisere, nu har besluttet sig til at opgive liberaliseringen, til trods for at Frankrig er forpligtet til at holde fast på den. Her ser vi, hvilket selskab vi er kommet i. Vi underskriver internationale traktater, men vore handelspartnere bryder dem, hvis de selv skønner, det er nødvendigt af hensyn til deres egne økonomiske og valutamæssige interesser.

Jeg synes, det var på tide, om Danmark så på sine egne økonomiske og valutamæssige interesser og ikke lod sin økonomiske politik og sin handelspolitik dirigere udefra; i så fald ville det aldeles ikke være nødvendigt at fremsætte, og man ville ikke kunne komme med skygge af begrundelse for, at der skulle vedtages lovforslag som dem, der allerede er blevet vedtaget i det høje ting, eller dem, vi nu behandler eller skal behandle i løbet af denne uge.

Thorkil Kristensen: I sin tale i fredags ved denne sags indledende behandling gjorde den højtærede finansminister en del bemærkninger om den tanke, som jeg har skitseret et par steder, nemlig tanken om en midlertidig importafgift som et middel til forbedring af valutastillingen; en del af det, den højtærede finansminister sagde ved denne lejlighed, var i realiteten spørgsmål rettet til mig.

Jeg vil derfor gerne i dag give den højtærede minister et svar på disse spørgsmål, men det bliver ikke et svar med detaljer; det kan det ikke blive, for der foreligger ikke noget udarbejdet forslag om disse ting, og

der foreligger ikke egentlige beregninger, selv om jeg naturligvis har gjort mig visse tanker både om størrelsesorden og om andre ting. Beregninger har jeg ikke ladet foretage, det kan man jo ikke, når man ikke har administrationen til sin rådighed. Jeg har ikke før regeringsdannelsen vidst, om denne tanke overhovedet kunne få politisk aktualitet, derfor har jeg ikke ment, det var rigtigt at bede om administrationens bistand til udarbejdelsen af nærmere undersøgelser.

Efter regeringsdannelsen må jeg tilstå, at jeg oprindeligt nærmest fik det indtryk, at tanken ikke ville få politisk aktualitet. Det skønnede jeg bl. a. af den kronik, som den højtærede finansminister selv skrev i Dagens Nyheder for nylig, den kronik, som jeg svarede på i sidste uge. I sin kronik har den højtærede finansminister gjort nogle bemærkninger om dette spørgsmål, og jeg måtte nærmest forstå disse bemærkninger som en afvisning af tanken, selv om den højtærede finansminister havde en enkelt sætning om, at det i og for sig var fristende at gøre noget i denne retning. Jeg har jo også mærket mig både den ny regerings sammensætning med retsforbundet som deltager, og at regeringen har nedsat eller vil nedsætte et udvalg, der skal overveje forskellige ting, herunder en nedsættelse af toldsatserne.

Dette sammenholdt med den højtærede finansministers kronik måtte få mig til at skønne, at der næppe under den nuværende situation var politisk aktualitet i den tanke, som jeg havde fremsat. Derfor har jeg for mit vedkommende kunnet tiltræde, at mit parti har fremsat, hvad jeg ville kalde den samme grundtanke i en anden form. Jeg tænker naturligvis på det forslag om en deponeringsordning, som er skitseret af mit partis ordfører, og det er jo nu dette forslag og ikke det andet, der foreligger for tinget.

Jeg må tilstå, at den højtærede finansministers bemærkninger i sidste uge i og for sig forekommer mig at tyde på en større interesse fra hans side for de tanker, jeg havde fremsat; end jeg før havde ment at finde. Ellers kan jeg ikke rigtigt se, at der var nogen mening i, at den højtærede finansminister holdt denne tale.

Hvordan det nu end forholder sig, vil det være rimeligt, da spørgsmålet er stillet fra folketingets talerstol, at mit svar bliver